

han som personel Kapellan S. E. Juul, der havde været Huslærer hos Provst Andersen i Nordrup, og i ham fandt den gamle Præst en god Støtte. Ved sit 50 Aars Jubilæum som Præst i den danske Folkekirke den 8. Juni 1872 blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog og stiftede i den Anledning et Legat paa 1000 kr. for værdige trængende i Terslev Sogn. Dette Legat fik kongelig Konfirmation den 29. April 1873. Den 6. Januar 1874 fik han sin Afsked efter næsten 52 Aars Præstegerning. Han flyttede til København, hvor han afgik ved Døden den 7. September 1881, næsten 88 Aar gammel.

Andreas Ammentorp Sørensen var en Folkevækker, en særpræget Personlighed og et nobelt Menneske. Som Landøkonom, Politiker og Præst øvede han en Gerning udover det almindelige og blev derigennem i Stand til mere end nogen anden at sætte sit Præg paa den folkelige og politiske Udvikling paa Haslev-Ringstedegnen.

LITTERATURHENVISNINGER:

A. Ammentorp Sørensen: „Høstprædiken 1828“ — Samme: „Husmandsstandens Vilkaar 1844“ — Samme: „Aarsagen til Brand i Hvede betræffende“, i „Efterretninger fra Sorøe Amts Landøkonomiske Selskab 1840“ — P. N. Pedersen: „Haslev og Omegns Landboforening 1844—1944“ — Samme: „Andreas Ammentorp Sørensen“ (Folketidende Nr. 229 A, 25. December 1941) — I. V. Christensen: „En Præst og Politiker fra forrige Aarhundrede“ (Folketidende Nr. 300 A, 24. December 1928) — Landstingets Forhandlinger 1849—54 — S. V. Wiberg: „Dansk Præstehistorie“ (Bd. 1—4) 1870—79 — Th. H. Erslew: „Almindeligt Forfatterlexicon for Kongeriget Danmark“ (Bd. 1—6) 1843—68 — Paul Nedergaard: „Dansk Præste- og Sognehistorie“ 1849—1949 (Bd. II) 1954.